

Želodec je vreči podoben organ, njegova najpomembnejša naloga pa je shranjevanje (tudi večjih količin) zaužite hrane in začetek prebavnih procesov. Po zaužitju večina hrane zapusti želodec znotraj obdobja dvanajstih ur.

Vnetje želodca

Hrana prihaja v želodec po požiralniku, dolgi cevasti tvorbi, ki se začne za žrelom, v želodec pa vstopa prek zaklopki podobne tvorbe, ki jo imenujemo *kardialni sfinkter*. Na notranji površini želodca je serija gub, ki jih imenujemo želodčne gube. Vloga teh gub je "mletje", drobljenje in prebavljanje hrane. Želodčna sluznica, se pravi notranja obloga želodca, izloča kislino in prebavne encime, s katerimi se delci hrane drobijo na manjše sestavne dele. To je zelo pomemben del prebave. Ko se (začetni) del prebave v želodcu zaključi, se deloma prebavljena hrana pomakne iz želodca skozi tako imenovani *pilorusni sfinkter* v dvanajstnik, ki je del ozkega (tankega) črevesa.

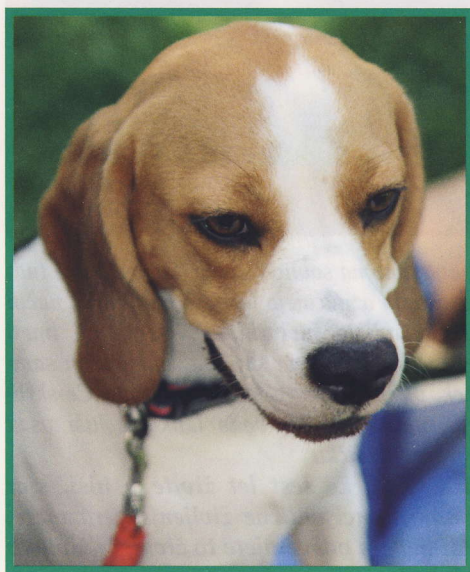
Toliko o funkciji in anatomiji želodca, zdaj pa še opis vnetja želodca, ki ga strokovno imenujemo *gastritis*.

Najpogostejši znak, ki ga opazimo pri psih z vnetjem želodca, je bruhanje. Poleg tega tak pes zavrača hrano in je letargičen, se pravi otopel. Če so v vnetje želodca vpletene bakterije ali virusi, lahko proces po prebavilih napreduje v črevo in pojavi se tudi driska. Klasičen primer virusne okužbe, ki se lahko začne z vnetjem želodca in napreduje v črevo, je *pasja parvoviroza*.

Večina primerov vnetja želodca pri psih ni kdove kako resno stanje. Seveda pa je v primeru, da bruhanje postane vse hujše ali pa se znaki bolezni kažejo več kot 24 ur, potrebno poiskati veterinarjevo pomoč.

Kot pri nekaterih drugih boleznih se tudi pri vnetju želodca pojavljata dve obliki in sicer **akutna** in **kronična**. Za akutno stanje tu nekako velja, da bruhanje ne traja dlje kot sedem dni. Za kronično vnetje želodca pa je značilno v presledkih pojavljajoče se bruhanje, ki traja dlje kot teden ali dva.

Vnetje želodca se lahko pojavi zaradi različnih vzrokov. Akutni gastritis ali vnetje

želodca se lahko pojavi zaradi:

- zaužitja pokvarjene hrane, različnih tujkov, rastlinskega materiala, dlake pa tudi zaradi prenažrtja,
- slabega prenašanja določene sestavine hrane ali zaradi alergije na hrano,
- zaužitja dražečih kemikalij ali strupov (umetna gnojila, čistila, svinčevih barv ...),
- delovanja določenih zdravil (nekatera protivnetna ali protibolečinska zdravila, antibiotiki ...),
- okužbe z bakterijami ali virusi, invazije z notranjimi zajedavci.

Kronično, se pravi dlje časa trajajoče bruhanje, pa se lahko pojavi zaradi dolgotrajnega izpostavljanja vzrokom, ki sicer povzročajo akutni gastritis. Tej vrsti vnetja so lahko vzrok določeni vnetni procesi v prebavilih, pa tudi rak na želodcu. Pri tem je treba opozoriti, da sta lahko tako akutni, kot tudi kronični gastritis povezana z nekaterimi sistemskimi boleznimi, kot so odpoved ledvic, obolenja jeter, nekatere bolezni hormonskega in živčnega sistema ter seve-

da čiri na želodcu.

Vnetje želodca v enaki meri prizadene samce in samice. Spričo dejstva, da mladi psi večkrat zaužijejo kaj neprimerne, se pri njih pogosteje pojavlja akutna oblika gastritisa.

Pri psu z blagim razdraženjem ali vnetjem želodca je najbolje, da mu za nekaj časa umaknemo hrano, ne pa tudi vode. S tem, da mu umaknemo hrano, želodcu omogočimo, da se umiri. Ko se torej želodec po nekaj urah umiri, psu ponudimo lahko prebavljiv obrok. V ta namen lahko veterinar predpiše posebno dieto, ki je namenjena prav za vnetje prebavil. Bistvo takšne diete je v odlični prebavljivosti, s čimer so prebavila manj obremenjena, hkrati pa psu hitro zagotovimo dovolj hranilnih snovi. V tej dieti je tudi manj maščob, kar manj draži sluznico prebavil in pospešuje prehajanje hrane iz želodca v dvanajstnik. Pomembno je še, da je v dietni hrani dovolj elektrolitov, ki so se z bruhanjem ali drisko izgubili iz telesa. Če želimo psu sami pripraviti lahek obrok, ki ne bo dražil prebavil, se odločimo za kuhano piščančje meso in riž. Kar zadeva vodo, je pomembno, da psu ne dovolimo, da bi naenkrat zaužil večjo količino, pač pa mu omogočimo, da pije večkrat po malem. Poskrbimo tudi, da ne bo pil zelo hladne vode.

Če pa se kljub opisanim ukrepom bruhanje ne pomiri, se pojavi driska ali celo povišana telesna temperatura, je treba poiskati veterinarsko pomoč. Veterinar bo psa pregledal in nemudoma začel odpravljati morebitno dehidracijo. Dehidracija se pri psih z opisanimi znaki pojavi zaradi zmanjšane pitja in izgubljanja tekočine z bruhanjem in drisko. Izgubljeno tekočino veterinar nadomesti z infuzijami. Veterinar bo bruhanje omilil tudi z zdravili, če bo treba, pa se bo odločil še za zdravljenje z antibiotiki.